

ΓΚΙΤΙ ΝΤΑΝΕΣΒΑΡΙ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΟΥ ΦΟΒΟΥ

1,5 εκατ.
αναγνώστες
σ' όλο τον κόσμο
Κυκλοφορεί σε
14 γλώσσες

ΦΙΛΕΣ σε τρενά κέφια

ΒΙΒΛΙΟ 2

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: MONSTER HIGH –
GHOULFRIENDS JUST WANNA HAVE FUN

Από τις Εκδόσεις LITTLE, BROWN AND COMPANY, Νέα Υόρκη 2013
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Monster High (Βιβλίο 2) – Φίλες σε τρελά κέφια**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Gitty Daneshvari

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Σοφία Γρηγορίου

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Έλπη Κυργιοπούλου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Darko Dordevic

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Steve Scott

© Mattel, Inc, 2013. All rights reserved.

MONSTER HIGH and associated trademarks are owned
by and used under license from Mattel, Inc.

© Εξωφύλλου: Mattel, Inc, 2013

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2014

Πρώτη έκδοση: Σεπτέμβριος 2014

ISBN: 978-618-01-0711-1

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121

144 52 Μεταμόρφωση

Τηλ.: 2102804800

Telefax: 2102819550

www.psichogios.gr

e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head office: 121, Tatoiou Str.

144 52 Metamorfossi, Greece

Tel.: 2102804800

Telefax: 2102819550

www.psichogios.gr

e-mail: info@psichogios.gr

ΓΚΙΤΙ ΝΤΑΝΕΣΒΑΡΙ

ΦΙΛΕΣ σε τρελά κέφια

Μετάφραση:
Σοφία Γρηγορίου

Οι χαρακτήρες και τα γεγονότα που περιγράφονται σε αυτό το βιβλίο είναι φανταστικά. Οποιαδήποτε ομοιότητα με αληθινά πρόσωπα, που βρίσκονται εν ζωή ή μη, είναι συμπτωματική και ουδόλως σκόπιμη από την πλευρά της συγγραφέως.

*Για τα καινούρια αλλόκοτα πλάσματα
του Μπρούκλιν, Ρόναν και Έμετ.*

Να ήσαι ο ταυτός σου
ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ένα

Η πελώρια πύλη από σφυρήλατο σίδηρο άστραφτε στη λιακάδα, δίχως να τη σκιάζει το παραμικρό συννεφάκι. Κάποιες μεταξένιες αραχνοκλώστές ανέμιζαν γύρω από τα ψηλόλιγνα κάγκελα. Κατά τα άλλα, το τοπίο ήταν άδειο και απόκοσμο γαλήνιο. Πιο πέρα, πίσω από τον φράχτη, υψωνόταν η γοτθική, γεμάτη παράθυρα πρόσοψη του Monster High. Αν και όλα έδειχναν λαμπερά και χαρωπά όπως πάντα, στον αέρα πλανιόταν κάτι δυσοίωνο, κάτι που μύριζε σαν υπόθεση που έμεινε ημιτελής.

Τρεις σκιές σύρθηκαν αργά προς την πύλη, μεταβάλλοντας αμέσως το γυμνό τοπίο. Παραμορφωμένες

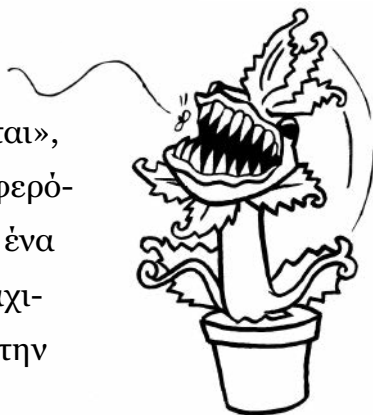

από τον ήλιο, άλλαζαν αδιάκοπα σαν καρικατούρες. Από το σύνολο ξεπρόβαλε ένα μακρύ, μυώδες χέρι που όρμησε μπροστά και τύλιξε τα δάχτυλά του σφιχτά στα κάγκελα.

«Άουτς!» τσίριξε η Βένους Μακ Φλάιτραπ και τράβηξε αμέσως το χέρι της. «Μπορείτε να μου εξηγήσετε γιατί κατεβήκαμε τόσο νωρίς; Οι κληματοσίδες μου ακόμη δεν έχουν ξυπνήσει καλά καλά», γκρίνιαξε και κατέπνιξε ένα χασμουρητό.

Η κόρη του Πλάσματος των Φυτών έριξε τα μακριά φούξια με πράσινες ανταύγειες μαλλιά της σαν κουρτίνα πάνω στη γλάστρα που κρατούσε, προστατεύοντας έτσι το κατοικίδιο φυτό της, τον Τσούλιαν, από τον καυτό ήλιο.

«Καημένε Τσούι... Νομίζω ότι τα φύλλα του μαραίνονται», είπε κοιτάζοντάς τον όλο τρυφερότητα καθώς αυτός χλαπάκιαζε ένα περαστικό κουνούπι. «Τουλάχιστον, η ζέστη δεν επηρέασε την όρεξή του».

«Είναι *très important** να μην παραπλανώ, γι' αυτό θα προλογίσω την παρατήρησή μου αυτή με την εξής αποποίηση ευθυνών: Δεν είμαι πτυχιούχος βοτανολόγος ούτε φυτοκόμος», δήλωσε επίσημα η Ροσέλ Γκόιλ με τη γοητευτική, μονστεριζιάνικη προφορά της.

«Τι μου λες!» αποκρίθηκε η Βένους στριφογυρίζοντας τα μάτια της. «Οι πιθανότητες να σε περνούσα για βοτανολόγο ή φυτοκόμο είναι μηδαμινές».

«Πολύ καλά, λοιπόν. Έχεις σκεφτεί να βάλεις αντηλιακό στα φύλλα του Τσούι; Πιστεύω ότι ένα με δείκτη προστασίας 30 θα έκανε θαύματα. Αν δεν ήμουν πλασμένη από γρανίτη, θα το φορούσα ανελλιπώς».

Η Ροσέλ ήταν ένα πέτρινο αλλά όλως παραδόξως λεπτεπίλεπτο γκαργκόιλ. Τους ώμους της στεφάνωναν δύο μικρά φτερά. Ήταν ειδική σε θέματα στίλ και σκεφτόταν πάντα πρωτότυπους τρόπους να φορά τα αξεσουάρ της. Εκείνη τη μέρα, είχε τα μακριά ροζ μαλλιά της με τις γαλαζοπράσινες ανταύγειες μαζεμέ-

* Πολύ σημαντικό. (Σ.τ.Μ.)

να σε έναν ωραίο κόσμο και δεμένα με ένα κίτρινο φουλάρι Φοβόρ.

«Πω πω, σήμερα για πρώτη φορά νιώθω σαν αυγό στο τηγάνι. Εδώ έξω αχνίζει ο τόπος!» αναφώνησε η μαυρομπλεμαλλούσα Ρομπέκα Στιμ με τον συνηθισμένο εξαιρετικά ενθουσιώδη τρόπο της.

«Κυριολεκτικά μιλώντας, εδώ δεν υπάρχουν καθόλου ατμοί», παρατήρησε δασκαλίστικα η Ροσέλ σηκώνοντας τα φρύδια της. «Νόμιζα ότι εσύ θα το ήξερες αυτό καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο».

Η Ρομπέκα ήταν καλυμμένη με μεταλλικά ελάσματα και ασορτί μπουλόνια και γρανάζια. Πατέρας της ήταν ο Ιερεμίας Στιμ, ένας τρελός επιστήμονας. Την είχε κατασκευάσει από μια ατμομηχανή αιώνες πριν, αλλά είχε παραμείνει αποσυναρμολογημένη κάμποσο καιρό και μόλις πρόσφατα την είχαν ξαναενώσει. Βέβαια, κανείς δεν το καταλάβαινε: η Ρομπέκα ήταν τέλεια – ή, μάλλον, σχεδόν τέλεια. Καθώς κουβαλούσε το φορτίο ενός εξαιρετικά ανακριβούς εσωτερικού ρολογιού, της ήταν αδύνατο να φτάσει εγκαίρως οπουδήποτε. Έτσι, οι φίλοι της είχαν αναλάβει την ευ-

θύνη να την κρατούν εντός προγράμματος ή έστω να της θυμίζουν πού και πού την ώρα.

«Ροσέλ, δε θέλω να γίνομαι κουραστική, αλλά γιατί μας έσυρες εδώ κάτω πρωινιάτικα; Είναι λες και βάλαμε την *ξέρεις ποια* επικεφαλής να ελέγχει την ώρα», είπε η Βένους δείχνοντας προς τη μεριά της Ρομπέκα.

«Μα της μέλισσας το μέλι! Είμαι μια *ξέρεις ποια!*» αναφώνησε καταχαρούμενη η Ρομπέκα. «Πάντα ήθελα να γίνω τέτοια! Είναι πασίγνωστο πως όλοι οι *ξέρεις ποιοι* είναι κάποιοι!» πρόσθεσε το χάλκινο κορίτσι και, ανάβοντας τις ρουκετομπότες της, έκανε μια γρήγορη ανάποδη κωλοτούμπα στον αέρα.

«Δε νομίζω ότι αυτό είναι λόγος για να το γιορτάσεις», δήλωσε ξερά η Βένους και στράφηκε πάλι προς τη Ροσέλ. «Λοιπόν;»

«Συμφωνώ απολύτως, οι εναέριες φιγούρες είναι *très dangereux**. Συνεπώς, προτείνω να αποφεύγονται εκτός κι αν κρίνονται εντελώς απαραίτητες».

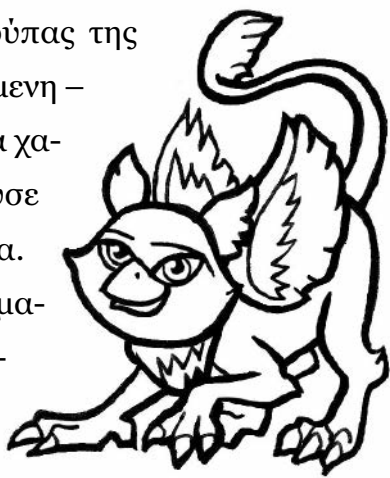
«Ροσέλ! Ξέχνα τις εναέριες φιγούρες της Ρομπέκα.

* Πολύ επικίνδυνες. (Σ.τ.Μ.)

Το σχέδιο θέλω να μου πεις! Γιατί επέμενες να κατεβούμε εδώ τόσο νωρίς;» έβαλε τις φωνές η Βένους. Εκείνη τη στιγμή, κάτι όρμησε στις ροζ μπότες της. «Σταμάτα επιτέλους, Ρου. Ο ενθουσιασμός σου έχει αρχίσει να μου τη δίνει».

«Νομίζω ότι ήρθε η ώρα να δοκιμάσει η Ρου να μπει στις Τρομαζορέτες. Δες την, έχει ταλέντο», είπε η Ρομπέκα θέλοντας να πειράξει τη Ροσέλ.

Η Ρου, ο κατοικίδιος γρύπας της Ροσέλ, ήταν συνεχώς χαρούμενη – μάλιστα, ενίοτε εκνευριστικά χαρούμενη, λες και αδυνατούσε να νιώσει άλλο συναίσθημα. Σε πολλά, το φτερωτό πλασματάκι ήταν ακριβώς το αντίθετο από τον μηχανικό κατοικίδιο πιγκουίνο της Ρομπέ-

κα, την Πένι. Ενώ η Ρου ήταν πάντα χαρούμενη, η Πένι ήταν πάντα σκυθρωπή – όμως, με το δίκιο της, μια και η Ρομπέκα είχε την κακιά συνήθεια να την αφήνει κατά λάθος όπου πήγαινε. Μόνο τους τελευταίους μή-

νες, η Πένι είχε βρεθεί ξεχασμένη σε όποιο μέρος μπορεί κανείς να φανταστεί, από μια δημόσια τουαλέτα στο εμπορικό κέντρο ως τον διάδρομο με τα κατεφυγμένα στο σούπερ μάρκετ, κανένα από τα οποία δε θα μπορούσε να θεωρηθεί το φυσικό περιβάλλον ενός μηχανικού πιγκουνίνου.

«Ροσέλ, θα μου πεις επιτέλους το σχέδιό σου;» γκρίνιαξε η Βένους και παραμέρισε τις κληματσίδες της για να κοιτάξει το ρολόι της.

«Η παράγραφος 6.8 του Γκαργκοϊλιανού Κώδικα Ηθικής γράφει, και μάλιστα λεπτομερώς, ότι ένα γκαργκόιλ οφείλει να κρατά τον λόγο του, κι εγώ υποσχέθηκα στη Σκελίτα Καλαβέρας και την Τζίναφαϊρ Λονγκ ότι θα τις ξεναγούσα την πρώτη τους μέρα στο Monster High».

«Τρέμω σαν ζελέ από ανυπομονησία να γνωρίσω τις καινούριες σου φίλες. Μακάρι να είχαμε μπορέσει η Βένους κι εγώ να πάμε σε εκείνο το ταξίδι στο Μον-

στερίσι... Τώρα θα ήταν και δικές μας φίλες», σχολίασε η Ρομπέκα και κοίταξε την Πένι, της οποίας το αριστερό φτερό έκανε θόρυβο καθώς πετάριζε. «Είναι ώρα κάποιος να πάει για αλλαγή λαδιών στο Νάζια & Γρανάζια».

Ο ήλιος συνέχιζε να λάμπει και τα τρία κορίτσια βυθίστηκαν στη σιωπή. Ο νους τους ταξίδεψε στα πάμπολλα πράγματα που τις περίμεναν. Από τη μια ένιωθαν ενθουσιασμό που θα ξαναέβλεπαν τους παλιούς τους φίλους, όμως, από την άλλη σκέφτονταν τις εργασίες με τις οποίες σύντομα θα τις φόρτωναν και, φυσικά, δεν ξεχνούσαν το ακόμη ανεξήγητο γήτεμα αλλόκοτων πλασμάτων.

Καθώς δεν ήταν από αυτούς που κρατούν τη σκέψη τους για τον εαυτό τους, η Ρομπέκα με μια απότομη κραυγή έσπασε ξαφνικά τη σιωπή. «Δεν μπορώ να βγάλω από το μυαλό μου την προειδοποίηση του σινιόρε Βιτριόλα», είπε. «Λέτε να είχε δίκιο; Οι υπεύθυνοι για το γήτεμα θα επιστρέψουν; Θα μου καούν οι φλάντζες και μόνο που το σκέφτομαι!»

«Ρομπέκα, σε παρακαλώ, δεν πρέπει να κάψεις τις

φλάντζες σου τόσο νωρίς. Αν και καταλαβαίνω πώς νιώθεις. Ζήσαμε μια πραγματικά αβέβαιη περίοδο τότε που μαθητές και καθηγητές ήταν ανίκανοι να σκεφτούν από μόνοι τους», παρατήρησε η Ροσέλ.

«Κορίτσια, χάνετε το νόημα. Το θέμα δεν είναι αν θα επιστρέψουν, μα αν έφυγαν ποτέ», τόνισε η Βένους.

«Αναφέρεσαι στημαντάμ Φλάπερ;» ρώτησε η Ροσέλ κρατώντας στα χέρια της τη Ρου και λικνίζοντάς τη. Ο μικρούλης γρύπας έδειχνε να το απολαμβάνει.

«Απλώς δεν ξέρω αν πιστεύω την ιστορία της», αποκρίθηκε καχύποπτα η Βένους. «Πρέπει να το παραδεχτείτε, παραείναι βολικό. Ισχυριζόμενη ότι είχαν μαγέψει και την ίδια, σβήνει κάθε της ευθύνη για το ότι έκανε πλύση εγκεφάλου στο σχολείο».

«Ναι, αλλά θυμάσαι πώς αντέδρασε όταν άκουσε τι είχε κάνει; Ήταν συντετριμμένη», πετάχτηκε η Ρομπέκα.

«Είναι απλούστατο, έπαιζε θέατρο», απάντησε η Βένους κουνώντας το κεφάλι της στην αφέλεια της φίλης της.

Η Ρομπέκα έμεινε έκπληκτη. «Πω πω, αν αυτό

ισχύει, είναι τρομερή ηθοποιός, καλύτερη κι από τη Φέριλ Στρικ!» σχολίασε.

«Προς το παρόν είναι αδύνατον να πούμε με σιγουριά αν η μαντάμ Φλάπερ ήταν υπεύθυνη για το γή-τεμα ή άλλο ένα από τα θύματά του», δήλωσε η Ροσέλ. «Καλό θα είναι, λοιπόν, να έχουμε τα μάτια μας συνεχώς ορθάνοιχτα. Εκτός βέβαια κι αν κάτι μυτερό έρχεται προς το κεφάλι μας ή αν κοιμόμαστε», συμπλήρωσε με ειλικρίνεια ενώ η Βένους και η Ρομπέκα με δυσκολία συγκρατούσαν τα γέλια τους.

«Πώς και τόσο πρωινές;» φώναξε με τη μονστραλέζικη προφορά της η Λαγκούνα Μπλου, το θαλάσσιο πλάσμα με το χαλαρό στίλ. Από πίσω της έτρεχε ο Γκιλ Βέμπερ, με τον οποίο μια ήταν μαζί μια χώρια.

«Λαγκούνα! Γκιλ!» Η Βένους, η Ρομπέκα και η Ροσέλ χαιρέτησαν το ζευγάρι, χαρούμενες που η σχολική μέρα επιτέλους ξεκινούσε.

«Μέρα, κοπελιές», είπε θερμά και η Λαγκούνα. «Δε μου λες, Βένους, πήρες το μείλ μου για την πετρελαιοκηλίδα;»

«Αυτοί οι απρόσεχτοι κρετίνοι μού ανεβάζουν τη χλωροφύλλη στο κεφάλι. Νομίζω ότι τους χρειάζεται επικοινωνία!» ξέσπασε οργισμένη η Βένους καθώς σκεφτόταν πόσο χρήσιμη θα ήταν η γύρη πειθούς της σε μια συζήτηση με άπληστους πετρελαιάδες για την προστασία του ωκεανού.

«Μπου λα λα, Βένους!» επενέβη η Ροσέλ. «Δεν πρέπει να ταραζέσαι έτσι. Κοκκινίζεις, κι αυτό δεν είναι καθόλου καλό για κάποιον που υποτίθεται ότι είναι πράσινος».

«Καλά σου λέει, κοπελιά. Ο μόνος τρόπος να βοηθήσουμε το περιβάλλον είναι να χαλαρώσουμε και να συνεχίσουμε το κολύμπι», συμφώνησε η Λαγκούνα και μαζί με τον Γκιλ πλησίασαν μια παρέα ζόμπι που κατευθύνονταν αργά αργά προς την είσοδο του Monster High.

Μια καλοχτενισμένη λυκάνθρωπος τις προσπέρασε με βήμα καμαρωτό. Φορούσε μοβ αθλητικά με κρυφό τακούνι. «Ωραίο χτένισμα, Ροσέλ!» είπε.

Το **MONSTER HIGH** ανήκει στα κορίτσια!

Οι κολλητές φίλες Ροσέλ, Ρομπέκα και Βένους έχουν πλέον τακτοποιηθεί στο Monster High, συμμετέχουν σε διάφορες σχολικές δραστηριότητες και περνάνε φαντασμαστικά! Η Ροσέλ παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα στα τρολ, ενώ η Ρομπέκα σαρώνει τα πάντα στην ομάδα κλοτσοπατινάζ. Οι φίλες σκέφτονται μάλιστα να διαγωνιστούν στο σχολικό σόου ταλέντων που διοργανώνουν η Κλειώ και η Τόραλεϊ.

Μια μέρα, όμως, στο μάθημα Κατακομβικής του κυρίου Μούμια, τα κορίτσια βρίσκουν μια κούκλα που τους προειδοποιεί ότι μια νέα απειλή σκιάζει πάλι το σχολείο. Όταν η καφετερατέρια κατακλύζεται από άσπρες γάτες – που τα αλλόκοτα πλάσματα τις θεωρούν κακό οιννό– οι τρεις φίλες αρχίζουν να αναρωπιούνται αν οι ανέμελες μέρες τους στο σχολείο είναι μετρημένες. Μήπως είναι κάποια κακόγουστη φάρσα της Τόραλεϊ; Ή μήπως κάτι πιο μοχθηρό κυκλοφορεί στους διαδρόμους του MONSTER HIGH;

Από 9 ετών

ISBN 978-618-01-0711-1

9 786180 107111

ΚΩΔ. ΜΗΧΗΣΗΣ: 13724

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**

www.psichogios.gr

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η